

Sygn. akt I ACa 635/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Józef Wąsik (spr.)
Sędziowie:	SSA Grzegorz Kręzolek SSO del. Krzysztof Hejosz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa **Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w W.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Krakowie

z dnia 27 listopada 2013 r. sygn. akt IX GC 625/13

1. prostuje oczywistą niedokładność w oznaczeniu strony pozwanej zawartą w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że po słowie (...) wpisać każdorazowo słowo (...)

2. oddala apelację.

Sygn. akt I A Ca 635/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Syndyk Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (w upadłości likwidacyjnej) w W. wniósł przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. powództwo o zapłatę kwoty 356 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczymy od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła ponadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Jako uzasadnienie strona powodowa podniosła, że łączyła ją ze stroną pozwaną umowa dzierżawy nieruchomości. W okresie od października 2010 r. do grudnia 2010 r. oraz od kwietnia 2011 r. do stycznia 2012 r. strona pozwana nie

dokonała zapłaty umówionego czynszu, ponadto była też zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki wynagrodzenia za oddelegowanie pracowników w sierpniu 2010 r. w wysokości 88 077,56 zł.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2012 r. ogłoszono upadłość (...) Sp. z o.o. w W. obejmującą likwidację majątku dłużnika. W dniu 26 stycznia 2012r. pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu swoich zobowiązań względem (...) sp. z o.o. wynikających z tytułu czynszu dzierżawnego w łącznej wysokości 235 354,84 zł oraz częściowo z tytułu wynagrodzenia za usługę oddelegowania pracowników (...) Sp. z o.o. do strony pozwanej w kwocie 34 728,30 zł. W dniu 8 marca 2012 r. pozwana złożyła kolejne oświadczenie o potrąceniu swoich zobowiązań względem (...) Sp. z o.o. wynikających z tytułu czynszu dzierżawnego. W ocenie powoda wierzytelności przedstawione do potrącenia przez stronę pozwaną nie istniały i w związku z tym nie mogło nastąpić skuteczne potrącenie wzajemnych zobowiązań. Złożone przez stronę pozwaną oświadczenia o potrąceniu zostały przyjęte i zaakceptowane przez upadłego, który w ten sposób uznał dług względem strony pozwanej, a tym samym faktycznie zwolnił stronę pozwaną z długu w łącznej wysokości 356.500,00 zł. Akceptując oświadczenia złożone przez stronę pozwaną o potrąceniu opisanych wierzytelności, upadły uznał swój dług względem strony pozwanej i zwolnił ją z długu, jaki ta miała względem upadłego. W ten sposób nieodpłatnie uszczuplony został majątek upadłego. Z uwagi na fakt, iż czynności te zostały dokonane w tzw. okresie ochronnym wynikającym z art. 127§ 1 Prawa upadłościowego i naprawczego (dalej: PUiN”, są one bezskuteczne z mocy samego prawa.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 maja 2013 roku sygn. akt GNc 564/13, Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości, nakazując pozwaną, aby zapłaciła na rzecz powódki kwotę 356 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

W prawidłowo wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty, strona pozwana zaskarżyła go w całości, domagając się jego uchylecia oraz oddalenia powództwa.

Strona pozwana wskazała, iż zobowiązania strony powodowej wygasły na skutek potrącenia z wzajemną wierzytelnością pozwaną. Potrącenie zostało dokonane na podstawie istnienia wzajemnej wierzytelności pozwaną wobec (...) Sp. z o.o. Pozwany podniósł, że część wierzytelności wynika z faktu, iż na przełomie 2011/2012r. nastąpiło uszkodzenie ogrzewania w zakładzie produkcyjnym, na skutek czego strona pozwana zmuszona była wstrzymać produkcję. W okresie niesprawności systemu grzewczego oraz jego naprawy pozwany realizował zlecenie na rzecz kontrahenta niemieckiego, a zaistniała sytuacja uniemożliwiła prace produkcyjne, co w konsekwencji skutkowało nałożeniem znaczących kar. Noty obciążeniowe zostały wystawione na mocy porozumienia stron oraz zawartej umowy. W okresie objętym fakturami oraz kompensatami pozwana nie posiadała informacji o złożonym wobec (...) sp. z o.o. wniosku o upadłość.

Z ostrożności procesowej pozwana zarzuciła przedawnienie roszczenia objętego fakturą VAT nr (...) r. z dnia 30.09.2010 r. wystawioną na kwotę 88 077,56 zł oraz część roszczeń objętych fakturami dotyczącymi naliczania czynszu dzierżawnego wobec upływu okresu ich przedawnienia.

W replice na sprzeciw od nakazu zapłaty, strona powodowa wskazała, iż reprezentant upadłego akceptował wszystkie czynności dokonywane przez stronę pozwaną oraz wystawiane przez nią faktury i noty obciążeniowe, jednakże akceptacja tych zdarzeń dokonana przez upadłego, która w efekcie doprowadziła do zwolnienia strony pozwanej z długu pozostaje bezskuteczna w stosunku do masy upadłości z mocy prawa. Kwestionowane nieodpłatne czynności zostały dokonane w okresie ochronnym tj. po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. Nie ma znaczenia, czy strona pozwana o zgłoszonym wniosku wiedziała, czy też nie, gdyż jedyną podstawą bezskuteczności czynności, o której mowa w art. 127 PUiN, jest dokonanie jej w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 27 listopada 2013r zasądził od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w K. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości (...)Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w W. kwotę 356.500,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 17.825,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

Za podstawę faktyczną wyroku Sąd przyjął następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (działająca wcześniej pod firmą (...) Sp. z o.o.) zawarła w dniu 18 marca 2010 r. ze spółką (...) Sp. z o.o. w W. umowę dzierżawy nieruchomości, objętej księgą wieczystą nr (...) położonej w Z.. Umowa została zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 3 sierpnia 2011 r. Na podstawie zawartej umowy strona pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. comiesięcznego czynszu. Wysokość czynszu strony ustaliły na kwotę 25 000 zł netto, a następnie zmniejszono ją do kwoty 15 000 zł brutto miesięcznie. W okresie od października 2010 r. do grudnia 2010 r. oraz w okresie od kwietnia 2011 r. do stycznia 2012 r. strona pozwana nie dokonała zapłaty umówionego czynszu, pomimo upływu terminów płatności.

Dowód: - umowa dzierżawy wraz z aneksem k. 21-28, faktury VAT za czynsz dzierżawny k. 33-42, 46-47,

W 2011 r. przeciwko (...) sp. z o.o. toczyło się wiele postępowań egzekucyjnych. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Suchoj Beskidzkiej prowadząc egzekucje na wniosek różnych wierzycieli dokonał zajęcia wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. od strony pozwanej m.in. z tytułu czynszu dzierżawy. Wszystkie zajęcia okazały się bezskuteczne.

Na zapytanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowej Soli prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko(...), strona pozwana oświadczyła, że nie posiada zobowiązań względem (...) Sp. z o.o. Dowód: - oświadczenie strony pozwanej z dnia 16.12.2010 r. k. 53, zgłoszenie wierzytelności k. 59-62, 63-64, zajęcie wierzytelności k. 54-58,

Postanowieniem z dnia 10 maja 2012 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa -Śródmieścia w Krakowie Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. w W. obejmującą likwidację majątku dłużnika oraz wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie W. P.. Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości toczyło się na wniosek złożony w dniu 19 sierpnia 2011 r.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2012 r. Sędzia-Komisarz postępowania upadłościowego (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zobowiązał Syndyka do wypowiedzenia umowy dzierżawy nieruchomości upadłego zawartej w dniu 18 marca 2010 r. w Z. pomiędzy upadłym jako wydzierżawiającym, a (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ż. jako dzierżawcą z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Dowód: postanowienie o ogłoszeniu upadłości k. 29, postanowienie sędziego komisarza k. 49-52, wniosek o ogłoszenie upadłości k. 30,

W dniu 26 stycznia 2012 r. strona pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu swoich zobowiązań względem (...) Sp. z o.o. wynikających z tytułu czynszu dzierżawnego za okres od 18 kwietnia 2011 r. do 18 stycznia 2012 r. w łącznej wysokości 235 354,84 zł oraz częściowo z tytułu wynagrodzenia za usługę oddelegowania pracowników (...) Sp. z o.o. do (...) Sp. z o.o. w kwocie 34. 728,30 zł. Do potrącenia strona pozwana przedstawiła należności wynikające z faktury VAT nr (...) oraz częściowo z noty obciążeniowej nr (...). Faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 91 500 zł została wystawiona przez pozwaną za naprawę ogrzewania w zakładzie produkcyjnym w Z.. Nota obciążeniowa nr (...) została wystawiona w związku z obciążeniem (...) Sp. z o.o. karą w wysokości 170 000 zł za konieczność utrzymania pracowników w okresie przestoju zakładu spowodowanej wstrzymaniem produkcji z uwagi na uszkodzenie instalacji grzewczej oraz karą w wysokości 25 000 zł za uszkodzony towar w związku z przemakającym dachem i nie przystąpieniem przez wydzierżawiającego do jego naprawy.

W dniu 8 marca 2012 r. strona pozwana złożyła kolejne oświadczenie o potrąceniu swoich zobowiązań względem (...) Sp. z o.o. wynikających z tytułu czynszu dzierżawnego za okres od października do grudnia 2010 r. Do potrącenia przedstawiono należności wynikające częściowo z noty obciążeniowej nr (...) w kwocie 16 416,86 zł (kwota 178 583,14 zł została przedstawiona do potrącenia w oświadczeniu z dnia 26 stycznia 2012 r.) oraz z noty obciążeniowej nr(...).

Nota obciążeniowa nr (...) została wystawiona w związku z obciążeniem (...) Sp. z o.o. karą w wysokości 70 000 zł za konieczność utrzymania pracowników w okresie przestoju zakładu spowodowanego wstrzymaniem produkcji z uwagi na uszkodzenie instalacji grzewczej.

Następnie powód wysłał do strony pozwanej pismo z prośbą o wyjaśnienie przyczyn, dla których wystawiono noty obciążeniowe. Pozostało ono bez odpowiedzi.

Dowód oświadczenie o potrąceniu z dnia 26 stycznia 2012 r. k. 31, faktury VAT k.32-43, 46-47, nota nr (...)k. 44, oświadczenie o kompensacie k. 45, nota obciążeniowa nr (...)k.48, ugoda. 85-86, porozumienie k. 87-88, pismo syndyka k. 65-67,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych, których autentyczność i prawdziwość nie były kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości Sądu.

W ocenie Sądu Okręgowego żądanie pozwu jest uzasadnione w całości. Strona powodowa domagała się zapłaty od strony pozwanej kwoty 356 500 zł, będącej przedmiotem dwukrotnego potrącenia dokonanego przez stronę pozwaną, a zaakceptowanego przez spółkę upadłą w dniach 26 stycznia 2012 r. oraz 8 marca 2012 r., które to czynności uznania długu pozostają bezskuteczne z mocy samego prawa w stosunku do masy upadłości (art. 127 Prawa upadłościowego i naprawczego).

Sąd uznał, że mimo braku ku temu podstaw faktycznych i prawnych (...) sp. z o.o. przyjęła i zaakceptowała złożone przez stronę pozwaną dwa oświadczenia o potrąceniu, przez co uznała swój dług względem strony pozwanej, a tym samym zwolniła stronę pozwaną z długu (obowiązku zapłaty czynszu i wynagrodzenia za oddelegowanie pracowników) w łącznej wysokości 356 500 zł. Ponieważ nie istniało ekwiwalentne świadczenie ze strony (...) Sp. z o.o. czynności te należy uznać za całkowicie nieodpłatne. Jednakże czynności te jako nieodpłatne i podjęte po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości pozostają bezskuteczne.

Po analizie przedstawionego materiału dowodowego, Sąd uznał, że nie istniały wierzytelności, które zostały przedstawione do potrącenia. (...) Sp. z o.o. względem strony pozwanej zostały wykreowane tylko na potrzeby wygaśnięcia należności, jakie (...) sp. z o.o. posiadała względem strony pozwanej oraz w celu uszczuplenia masy upadłości.

Dokumenty, z których wynikać miało zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty zostały wystawione po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. (w grudniu 2011 r. i w marcu 2012 r.). W grudniu 2010 r. na zapytanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowej Soli prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko (...), strona pozwana oświadczyła, że nie posiada zobowiązań względem (...) Sp. z o.o. Tymczasem, wbrew temu oświadczeniu - przedstawiła do potrącenia czynsz z umowy dzierżawy za październik, listopad i grudzień 2010 r. w pismach z dnia 26 stycznia i 8 marca 2012r. - kompensując własne wierzytelności, które miały powstać dopiero w grudniu 2011 r. i marcu 2012 r. Już takie działanie w sposób oczywisty wskazuje na pozorność wykreowanego zobowiązania. W 2011 r., kiedy przeciwko (...) sp. z o.o. toczyło się wiele postępowań egzekucyjnych, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Suchoj Beskidzkiej prowadząc egzekucje na wniosek różnych wierzycieli dokonał zajęcia wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. od strony pozwanej m.in. z tytułu czynszu dzierżawy, jednakże wszystkie zajęcia okazały się bezskuteczne. Ponadto naliczone przez stronę pozwaną kary pozostają nie tylko bezpodstawne (brak podstaw do ich naliczenia w umowie), ale też ich wysokość jest nieuzasadniona ze względu na brak szczegółowych wyliczeń. Obciążenie (...)sp. o.o. musiałoby się wiązać z wykazaniem szkody po stronie pozwanej, rzeczywistym przestojem i związkiem pomiędzy taką szkodą a zepsutą instalacją grzewczą. Na żadną z tych okoliczności strona pozwana się nie powołała. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających poniesione koszty napraw i wynagrodzenia, które musiała wypłacać pracownikom w okresie przestoju, ani też nie udokumentowała szkody, która miała powstać w wyniku zalania materiałów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że po stronie (...) Sp. z o.o. w K. nie istniało zobowiązanie do zapłaty na rzecz strony pozwanej w łącznej kwocie 356 500 zł, przedstawionej do potrącenia w dniach 26 stycznia 2012 r. i 8 marca 2012 r.

W świetle wykazanych wyżej okoliczności Sąd wywnioskował, iż wierzytelność ta została wykreowana tylko na potrzeby złożenia oświadczenia o potrąceniu. Strony pozostawały bowiem ze sobą w stałych stosunkach gospodarczych, świadczyły sobie wzajemne usługi, dlatego strona pozwana musiała wiedzieć o niekorzystnej sytuacji finansowej (...) sp. z o.o. oraz o złożonym wcześniej wniosku o ogłoszenie upadłości. Wykreowane przez stronę pozwaną należności wobec (...) sp. z o.o. miały służyć zwolnieniu jej z długu, by tym samym pieniądze te nie mogły służyć zaspokojeniu wierzycieli upadłego.

Akceptując oświadczenia złożone przez stronę pozwaną o potrąceniu opisanych wierzytelności, spółka upadła w istocie uznała swój dług względem strony pozwanej, jednocześnie zwalniając stronę pozwaną z długu, jaki ta miała względem upadłej. W ten sposób uszczuplony został majątek upadłego i to nieodpłatnie, gdyż nie wiązało się to z otrzymaniem przez upadłego żadnego świadczenia od strony pozwanej o charakterze ekwiwalentnym. Z uwagi na fakt, iż czynności te zostały dokonane w tzw. okresie ochronnym wynikającym z art. 127 § 1 PUiN, są one bezskuteczne z mocy samego prawa.

Sąd podkreślił, że kwestionowane czynności zostały dokonane po dacie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a niewiele przed samym ogłoszeniem upadłości przez Sąd bo w dniu 26 stycznia i 8 marca 2012 r. Jest przy tym oczywiste, że na gruncie art. 127 § 1 PUiN bezskuteczność czynności odnosi się nie tylko do czynności dokonanych w okresie rocznym przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, ale również do czynności dokonanych między datą złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a datą upadłości. Takie stanowisko zostało potwierdzone również w orzecznictwie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2011 r., V CSK 343/10).

Ustosunkowując się do zarzutu strony pozwanej, iż nastąpiło przedawnienie roszczenia objętego fakturą VAT nr (...) r. z dnia 30 września 2010 r. oraz części roszczeń objętych fakturami dotyczącymi naliczania czynszu dzierżawnego. Roszczenie z tytułu umowy dzierżawy przedawnia się z upływem lat trzech, gdyż (...) Sp. z o.o. w K. zawarła ze stroną pozwaną umowę dzierżawy w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, ponadto czynsz dzierżawny jest świadczeniem okresowym. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09). To samo odnosi się do faktury VAT nr (...), albowiem usługa oddelegowania pracowników jest wykonywana w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia okazał się niezasadny, gdyż wierzytelność określona w fakturze VAT nr (...) stała się wymagalna w dniu 30 września 2010 roku, roszczenie przedawniłoby się w dniu 30 września 2013 r., natomiast pozew został złożony w dniu 30 kwietnia 2013 r., a zatem w dniu jego wniesienia roszczenie nie było jeszcze przedawnione. Dotyczy to również faktur wystawionych z tytułu płatności czynszu dzierżawnego, albowiem najstarsza faktura VAT za czynsz dochodzona niniejszym pozvem została wystawiona w dniu 8 kwietnia 2011 roku, stała się wymagalna 16 kwietnia 2011 roku, a więc termin przedawnienia wierzytelności z tej faktury upływa 16 kwietnia 2014 roku.

Apelację od tego wyroku złożyła strona pozwana, zarzucając:

1/ naruszenie prawa materialnego, a to art. 127 ust. 1 w zw. z art. 134 § 1 ustawy z dnia z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.2012.1112 z późn. zm.) wobec przyjęcia, iż czynności podjęte przez (...) sp. z o.o. polegające na uznaniu wzajemnej wierzytelności pozwanego, skuteczności oświadczenia o potrąceniu oraz dokonaniu kompensaty z wzajemną wierzytelnością powoda miały charakter nieodpłatnego rozporządzenia mieniem oraz były bezskuteczne w sytuacji, gdy czynności te miały charakter odpłatny, ekwiwalentny i były związane z istnieniem wymagalnej wierzytelności pozwanego;

2/ naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, a której dopuścił się Sąd Okręgowy w Krakowie, a to:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie obowiązku wszechstronnego rozważenia całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej, przekraczającej ramy swobodnego uznania oceny dowodów, wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz zasadom doświadczenia życiowego, a polegające na błędnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci oświadczeń stron, treści not obciążeniowych, treści ugody z dnia 14.12.2011 r. oraz porozumienia stron z dnia 2.02.2012r., a także wobec pominięcia zeznań świadków R. P. i E. W. oraz wnioskowanych w sprzeciwie opinii biegłych;

- art. 210 § 2 k.p.c. w zw. z art. 230 i art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c. wobec przyjęcia, iż pozwany nie wykazał zasadności swoich zarzutów i twierdzeń, a zwłaszcza wysokości roszczenia objętego notą obciążeniową oraz skuteczności ugody i porozumienia zawartego pomiędzy stronami pomimo, iż strona powodowa nie wypowiedziała się wobec powyższych twierdzeń i zarzutów pozwanego, a zwłaszcza wysokości wzajemnych roszczeń pozwanego oraz treści dołączonej do sprzeciwu dokumentacji, co winno zostać potraktowane przez Sąd, jako przyznane przez powoda;

- art. 227 k.p.c. w zw. z art. 217 § 2 k.p.c. oraz art. 299 k.p.c. wobec pominięcia zeznań P. G. jako Prezesa Zarządu pozwanego, a także zeznań R. P. i E. W., dotyczących wysokości i charakteru wzajemnych roszczeń pozwanego, treści zawartych porozumień, ich skuteczności oraz uzgodnień stron w zakresie kompensaty wzajemnych roszczeń, jak również wobec pominięcia wnioskowanych w sprzeciwie opinii biegłych mających na celu potwierdzenie wysokości wzajemnego roszczenia pozwanego;

- art. 224 § 1 k.p.c. wobec zamknięcia rozprawy i wydania wyroku pomimo braku przeprowadzenia wszystkich dowodów, a zwłaszcza dowodów z dokumentów, zeznań świadków, opinii biegłych, zeznań stron oraz zaniechania dokonania analizy treści stosunku prawnego łączącego strony, na podstawie którego nastąpiło złożenie przez pozwanego oświadczenia o potrąceniu wzajemnej wierzytelności wobec powoda;

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe uzasadnienie podstawy faktycznej wyroku w zaskarżonej części, wobec zaniechania wskazania podstaw przyjęcia nieodpłatnego charakteru czynności prawnej upadłego, przyczyn pominięcia treści pisemnych porozumień stron, zeznań świadków, opinii biegłych oraz zeznań stron, a także wobec zaniechania wystarczającego wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia, które ogranicza się jedynie do lakonicznego przytoczenia przepisów k.c, kp.c. oraz ustawy prawo upadłościowe;

3/ sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, która doprowadziła do nieprawidłowego zastosowania, względnie niezastosowania prawa materialnego, polegająca na granicznym z dowolnością przyjęciu, iż treść oświadczeń przedstawicieli powoda, treści not obciążeniowych, treści ugody stron z dnia 14.12.2011 r. oraz porozumienia stron z dnia 2.02.2012 r. dotyczy nieodpłatnego rozporządzenia majątkiem, stanowiąca konsekwencję pominięcia treści dokumentacji zawartej w aktach sprawy oraz zeznań stron i świadków.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za obydwie instancje wg norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie wniosła o dopuszczenie dowodu:

1/ z zeznań świadków: R. P., zam.: (...)-(...) Z., ul. (...) oraz E. W., zam.: (...), (...)-(...) B. - obydwójce na okoliczność wysokości i charakteru wzajemnych roszczeń pozwanego, treści zawartych porozumień stron, ich skuteczności oraz uzgodnień stron w zakresie kompensaty wzajemnych roszczeń pozwanego;

- z opinii biegłego z zakresu hydrauliki na okoliczność wyliczenia kosztów napraw instalacji CO budynku powoda położonym na nieruchomości w Z., stanowiącej działkę nr (...) oraz weryfikacji treści faktury VAT;

- z opinii biegłego z zakresu księgowości na okoliczność wyliczenia wysokości strat i kosztów pozwanego związanych z awarią ogrzewania, a wynikających z dokumentów potwierdzających wiarygodność przedstawioną powodowi do potrącenia.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji, nie znalazł podstaw prawnych do jej uwzględnienia.

Sąd I Instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny przyjmuje za swoje, oraz trafnie zastosował przepisy prawa procesowego i materialnego.

Na wstępie wskazać należy, że sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji (art. 378 §1 k.p.c.) na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym (art.382 k.p.c.) z tym zastrzeżeniem, że przed sądem pierwszej instancji powinny być przedstawione wyczerpująco kwestie sporne, zgłoszone fakty i dowody, a prezentacja materiału dowodowego przed sądem drugiej instancji ma miejsce wyjątkowo (art. 381 kpc).

Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów (III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz.55), której nadano moc zasady prawnej, sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego.

Odnosząc się do zarzutów apelacji należy wskazać, że prawidłowe zastosowanie prawa materialnego jest uzależnione od poczynienia prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy. Temu służy postępowanie dowodowe zgodnie z którym na podstawie art.6 k.c. i 232 k.p.c. strony zobowiązane są przedstawić sądowi rozpoznającemu sprawę dowody na poparcie swych twierdzeń.

Sprawa niniejsza jest sprawą gospodarczą prowadzoną w ramach postępowania upominawczego, a pozwany od początku byli reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2013r Sąd wydał postanowienia na mocy których dopuścił dowody z konkretnych dokumentów na określone tezy i wskazał dowody które pomija, a nawet uzasadnienie dlaczego to zrobił. Obecny na rozprawie profesjonalny pełnomocnik strony pozwanej nie skorzystał z możliwości jakie daje art. 162 kpc i nie zwrócił sądowi uwagi ani nie zażądał wpisania zastrzeżenia do protokołu. W tej sytuacji stronie pozwanej - zgodnie z tym przepisem - nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienie sądu w dalszym toku postępowania, czyli również w postępowaniu apelacyjnym.

W tej sytuacji istnieją pełne podstawy do stwierdzenia, że strona pozwana nie wykazała istnienia wzajemnych wiarygodności, które przedstawiła stronie powodowej do potrącenia, zatem zarówno potrącenie nie mogło odnieść skutku w postaci wygaśnięcia wiarygodności powoda o zapłatę czynszu.

Skutku takiego nie mogła tym samym wywołać ewentualna umowna kompensata na którą powołuje się pozwana, gdyż warunkiem jej skuteczności jest również istnienie wzajemnych wiarygodności.

W tej sytuacji uznanie przez zarząd strony powodowej tuż przed ogłoszeniem upadłości, a po złożeniu już wniosku o ogłoszenie upadłości, przedstawionych do potrącenia wiarygodności było nieskuteczne w świetle art. 127 i 134 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Zgodnie bowiem z art. 127 § 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, bezskuteczne w stosunku do masy upadłości są czynności prawne dokonane przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub dla osoby trzeciej. Bezskuteczne z mocy prawa są czynności prawne upadłego, którymi rozporządził on swym majątkiem, dokonane w ciągu roku przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości. Warunkiem bezskuteczności jest nieodpłatność czynności albo rażąca niewspółmierność odpłatności w stosunku

do wartości świadczenia upadłego. Czynnościami rozporządzającymi są czynności, których celem i bezpośrednim skutkiem jest przeniesienie, obciążenie albo zniesienie prawa majątkowego. Skutek rozporządzający czynności wywołuje bezpośrednio zmiany w kręgu majątkowych praw tego, kto rozporządzenia dokonuje. Czynnością rozporządzającą jest więc zarówno zbycie rzeczy, jak i obciążenie rzeczy ograniczonym prawem rzeczowym, zrzeczenie się ograniczonego prawa rzeczowego, zwolnienie z długu itp. Przedmiotem zaskarżenia mogą być także czynności procesowe dłużnika o charakterze dyspozytywnym materialnie, takie jak zrzeczenie się roszczenia, uznanie powództwa i zawarcie ugody sądowej. Wskutek bezskuteczności czynności te traktuje się w stosunku do masy jako niebyłe. Dokonanie kompensaty z nieistniejącymi wierzytelnościami strony pozwanej spełnia przesłanki tego przepisu, gdyż doprowadziło do wygaśnięcia wierzytelności bez wzajemnego ekwiwalentu.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że twierdzenia pozwanej o długim remoncie instalacji centralnego ogrzewania przez jej pracowników, czyli meblarzy, a nie hydraulików, a z drugiej strony o przestojach i beczynności pracowników, przy braku jakichkolwiek zawiadomień o awarii i wezwań do naprawy, wreszcie faktur na zakup jakichkolwiek materiałów są kompletnie niewiarygodne. Tak samo brak nawet twierdzeń faktycznych odnośnie roszczenia dotyczącego delegacji pracowników.

Bezasadny jest również zarzut naruszenia art. 328 § 2 kpc i pozostałe zarzuty podniesione ubocznie w uzasadnieniu apelacji. Zarzuty naruszenia reguł postępowania muszą wskazywać konkretne czynności procesowe lub ich brak, a takiego opisu brakło w niniejszej apelacji. Uzasadnienie wyroku zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, wskazanie na jakich faktach Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, wskazał dowody, na których się oparł. Odtworzenie procesu decyzyjnego Sadu Okręgowego jest jak najbardziej do prześledzenia i poddaje się kontroli instancyjnej. W szczególności apelujący nie wykazał, iż ustalony stan faktyczny jest niewłaściwy, a wyprowadzone wnioski są nielogiczne. Sąd Okręgowy ustalił prawidłowo stan faktyczny, który w ocenie Sądu Odwoławczego jest szczegółowy i prawidłowo odwołuje się do dowodów przeprowadzonych w sprawie.

Także wskazana podstawa prawna rozstrzygnięcia nie budzi wątpliwości. Sąd Okręgowy przeprowadził konieczną analizę prawną oraz subsumcję stanu faktycznego. Uznać zatem należało, iż dyspozycja art. 328 § 2 k.p.c. nie została naruszona, a Sąd Odwoławczy w pełni mógł przeprowadzić kontrolę instancyjną na podstawie tak skonstruowanego uzasadnienia, albowiem wskazano w nim konieczne elementy, umieszczono fakty i podstawy prawne oraz przedstawiono tok rozumowania, które łącznie były podstawą wyrokowania.

W opisanej sytuacji procesowej, nie zachodzi również sprzeczność ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Biorąc pod uwagę podniesione argumenty Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c , 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1348).

Strony nie przedstawiły aktualnego wyciągu z KRS dotyczącego aktualnej nazwy strony pozwanej. Pełnomocnik strony pozwanej nie był zorientowany jaki obecnie podmiot reprezentuje i przedstawił mimo wezwania aktualnego odpisu z KRS. W tej sytuacji, Sąd Apelacyjny na podstawie dokumentów urzędowych znajdujących się w aktach sprawy ustalił, że firma strony pozwanej brzmi: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i sprostował z urzędu oczywista omyłkę zawartą w wyroku Sądu I Instancji w oznaczeniu strony pozwanej na podstawie art. 350 § 1 kpc.